

Maria Caminal Pérez
Fran Menchón Ortiz

Llúcia

*Rosa d'Or de la Pau
de Guió de Curtmetratge en Català
dels Premis Castellitx*

ALGAIDA, 2021

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC2021-GC-R-0325-0274

© del text: Maria Caminal Pérez i Fran Menchón Ortiz

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2021

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premiscastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Maria Caminal Pérez
Fran Menchón Ortiz

Llúcia

*Rosa d'Or de la Pau
de Guió de Curtmetratge en Català
dels Premis Castellitx*

ALGAIDA, 2021

MARIA CAMINAL

Va néixer a Andorra al 1998, amb experiència en el sector audiovisual des de fa 4 anys. Graduada en un grau superior en cinematografia i especialitzada en producció i direcció, ha treballat amb múltiples productores de Barcelona i d'Andorra controlant la logística humana i organitzant el rodatge dins i fora de set dominant pressupostos, despeses, equip tècnic i artístic, entre altres tasques.

Les seves obres principals com *Bienvenido a los 30* finalista a Notodofilmfest i *Llúcia* indiquen els inicis de la seva carrera.

FRAN MENCHÓN

Nascut a l'Hospitalet de Llobregat. Graduat en Cinema i Audiovisuals per l'Escac en l'especialitat de guionista. Creatiu de la productora audiovisual al Fitzcarraldo Films. Guionista de *La bestia*, llargmetratge de Netflix i *Rodar y rodar* que s'estrena a l'octubre del 2021, guió que va ser escollit a La Incubadora 2018. També guionista de *La quinta del Naranjito* i de *El nido*, seleccionats pel Laboratori d'Escritura de Guió de Llargmetratge de la Fundació SGAE. Guionista i director dels curtsmetratges *El calipo*, *Trivial* i *Mata-dor* i dels documentals *La huída*, *El camino* i *Hacer señores*.

També ha escrit i dirigit videoclips de Joan Dausà, Chenoa, Pablo Alboran, Antonio Orozco, Luis Fonsi, El Barrio, Pablo López i altres artistes.

El guió titulat *Llúcia*, de Maria Caminal Pérez i Francisco José Menchón Ortiz, fou guardonat amb la Rosa d'Or de la Pau al II Premi de Guió de Curtmetratge en Català dels Premis Castellitx 2021. En foren jurats Ferran Bex Castell, David Navarro Roja i Marta Serrano Torres.

Lúcia

1. EXT. LLAC – NIT

Comença a fosquejar al bosc.

En aquell moment quan la nit s'apodera de la llum i la por flota a l'ambient, l'AXEL, el monitor «guaperas» de 27 anys que coneix de sobres el seu poder davant dels nois i, sobretot, de les noies de colònies, els explica amb passió la llegenda de les Bruixes del llac.

AXEL

En aquest bosc hi ha bruixes. Des de fa molts anys passen coses rares al llac. Coses que fan que s'ericin els pèls del clatell.

SARA

(A l'orella de Paula) Ell sí que m'eriça els pèls de la figa.

Les dues nenes riuen còmplices.

SARA (14) és una barbie rossa de barri fumut. Aparenta delicadesa però és més vulgar que la Juani.

PAULA (14) és una morena preciosa que frega la perfecció del maniquí que pretén ser: sempre ben maquillada i sempre ben vestida. Però amb un taló d'Aquil·les que fa que es senti imperfecta: el seu Ventolín per a l'asma.

AXEL

Porto fent aquestes colònies amb nois i noies de la vostra edat des de fa un munt de temps i jo mateix he vist coses que són inexplicables. Es diu que els que s'atreveixen a endinsar-se al bosc i arriben a l'estany a l'estiu comencen a experimentar fenòmens d'un altre món. En aquest lloc regnen les ombres.

Com no podia ser d'una altra manera, els nois i, sobretot, les noies, el miren amb la boca oberta. Ells, amb admiració. Elles, amb la fam pròpia del seu incipient despertar sexual. Paula i Sara trenquen aigües cada vegada que miren l'Axel.

SARA

Tia, està boníssim.

Paula inhala el seu Ventolín abans de sentenciar.

PAULA

Me'l vaig a follar.

SARA

Jo, tia. Ets una mullacalçes!

Les dues noies somriuen còmplices de l'escalfament. Però no tot és llibido en el lloc.

El Riqui i l'Ian, els Darth Vader de les colònies, sense res del que presumir, posen remei a les seves mancances fent-li la vida impossible a Lucia.

LUCIA té 14 anys i és una noia prou maca però molt tímida i que sempre porta els cabells agafats amb una cua. De la seva timidesa i allunyament de tothom en té la culpa el seu sobrepès. El problema de grossor, valgui la redundància, s'ho menja tot. I els nens, cecs per la bellesa autèntica, només veuen els seus quilos. Sempre ha estat així. Sempre s'ha sentit lletja. I sempre ha hagut de bregar amb petits malvats «de pacotilla» com el Riqui i l'Ian.

RIQUI (14) és un ximple hipòcrita. Vesteix com un dolent del Bronx d'una pel·lícula comercial i parla com un friki enamorat d'aquest tipus

Lúcia

de cinema. Aquesta és la disfressa que ha escollit per al seu personatge. Porta els cabells tallats com si fos un cadet de West Point o un sergent d'artilleria.

Riqui es fica amb Lucía pel sobrepès i ell està gras també. Ficar-se amb ella li dona poder de malvat. La seva filosofia barata és: «si matxaques als altres, et sents algú» i «ningú mirarà el meu sobrepès posant per davant la grossor de la Lucia».

IAN (14) és el gosset falder del Riqui. Un chihuahua amb orelles de pàmpol que, com el seu amo, camufla els seus defectes ficant-se amb la Lucia. Ian repeteix les paraules de Riqui i usa expressions de nen flipat. El Riqui i l'Ian exerceixen el seu pervers poder de dolents: el de la fanfarroneria i l'assetjament, perquè són els pallassos de les colònies i tenen una fama que s'ha de justificar. El seu poder és l'insult i la força bruta.

Riqui i Ian es posen les botes menjant lllaminadures.

RIQUI

¡Xxxiiiissss! ¡Lucia!

IAN

¡Xxxiiiissss! ¡Lucia!

Lucia es gira i els mira.

Els dos nens li ofereixen les lllaminadures que estan menjant.

RIQUI

¿Vols tastar-les?

Lucia no fa cas i torna a atendre l'Axel. Tot d'una, una lllaminadura impacta al seu cap. Exploten rialles darrera d'ella.

RIQUI

¡Menja, gorda!

Lucia no reacciona esperant que aquell nou malson passi de pressa. Però els dolents contraataquen.

RIQUI

¡Xxxiiiissss! ¿Fiona, on és Shrek?

MARIA CAMINAL - FRAN MENCHÓN

IAN

¡Fiona, què bo! ¡Com mola! Ets l'hòstia, tio. ¡Digués-li un altre cop!

Lucia es gira rabiosa.

LUCIA

Com no pareu, em xivo al monitor!

Ni cas. Riqui fa ganyotes i grunyits imitant els porquets.

RIQUI

¡Grrrrrr!

Ian mira Riqui i imita els seus gestos cap a Lucia.

IAN

¡Rony! ¡Rony! ¡Rony!

Lucia no aguanta més i s'aixeca enmig del grup per canviar-se de lloc.

AXEL

A la nit, en aquest llac es pot veure a persones misterioses rondant. Dones boniques vestides de negre que deambulaven sense parar. Són bruixes. Des de l'Edat mitjana, les bruixes es reuneixen aquí i les nits càlides d'estiu fan sortilegis i màgia negra. Els que es perden al bosc i es topen amb elles...

Axel deixa d'explicar la història. Quan s'aixeca, la situació empitjora per a la Lucia ja que molesta la resta dels nois i la muntanya es fa més gran. Tots la miren.

AXEL

Et pots seure, si us plau? És una falta de respecte. Si no t'interessa el que estic explicant, pots anar-te'n.

La vergonya es multiplica. El silenci es torna interminable i es clava com un ganivet afilat una i altra vegada a l'esquena de Lucia. Sense pretendre-ho, es forma un petit motí ple de retrets i sons guturals.

Lúcia

NOIA

Treu el cul que no hi veig!

NEN

¡Seu d'una vegada! ¡Vull saber com acaba la història!

NEN

¡Uuuuuuuu! ¡Fora!

NOIA

¡Serà pesada la tia!

NOIA

¡Que no ets transparent, vaca!

¡Si no vols brou, dues tasses! La Lucia no sap on ficar-se i demana perdó mentre salta maldestrament entre els seus companys a la recerca d'un lloc on no molesti.

Axel la mira llargament. Finalment, la Lucia es col·loca al fons, en una cantonada separada de la resta.

Axel continua amb la història de terror.

AXEL

Explica la llegenda que si algun home o alguna dona es topava amb les bruixes, aquestes l'envoltaven, l'atrapaven i després el llançaven al llac d'on ja no sortia mai més i moria ofegat.

2. INT. HABITACIÓ NOIES – NIT

Lucia dorm al seu llit. Quan dorm ningú li fa mal.

Sara s'acosta a Lucia i la desperta amb delicadesa i veu dolça.

SARA

¡Lucia, desperta! ¡Lucia!

Lucia desperta, es gira, la mira.

SARA

Vine, tia. Les noies estem jugant. ¡Somhi! Serà divertit. ¡Estem amb els nois!

Lucia es queda parada, dubte, no es fia.

SARA

(Amb complicitat.) ¡Vinga, no siguis ximple! ¡Estan super calents! (Es posa les mans en els pits.) Mira. Jo no porto sostenidor per marcar mugró.

Sara s'emporta el dit índex a la llengua i fingeix tocar-se el mugró.

Sara arrenca un indici de somriure a Lucia i es guanya la seva confiança.

Sara agafa la mà de Lucia. Lucia s'atura en aquest gest d'amistat i acaba cedint.

Sara i Lucia caminen de la mà com a millors amigues. Sara, decidida, la guia fins a l'amagatall on hi són els altres.

SARA

Ens en riurem una mica d'ells.

Un grup de nois estan asseguts ocults i al terra fent un cercle. Algunes llanternes enfocades cap amunt els dibuixen cares fantasmals en la foscor. Mengen ganxets i beuen coca-cola. Tots porten pijama o samarreta llevat la Paula, que segueix en actitud de maniquí.

Lucia s'asseu al costat de la Paula. Ningú es fica amb ella, la tracten com una més.

Paula es pinta els llavis de vermell carmí. Llueix un vestit negre descarat, folgat i molt bonic.

Paula mira la Lucia. Lucia mira el pintallavis.

PAULA

Si vols jugar te'ls has de pintar.

Lucia accepta convençuda.

Lúcia

Paula s'acosta a Lucia i li pinta els llavis.

PAULA

Estàs molt maca. ¿Veus, com tu també pots estar mona?

SARA

¡Nois! Li vaig regalar un parell de somriures de «guarra» al cuiner i mireu què em va donar. Els homes sou tan babaus...

Sara treu una llauna de cervesa, l'obre, beu un glop i la passa a la resta.

La cervesa circula de boca en boca i arriba a Lucia, que sentint-se una més, beu un bon glop i passa la llauna.

Paula mira a la Sara amb complicitat, ¿quina entremaliadura estan tramant? Paula, excitada, inhala el seu Ventolín.

PAULA

Comença el joc. ¿Veritat, acció o petó?

El joc flueix entre ingenuïtats adolescents.

NOI

Veritat.

PAULA

¿Oi que et masturbes pensant en mi?

El noi, avergonyit, beu un llarg glop de cervesa i després afirma amb les galtes vermelles. Tots riuen i es diverteixen.

Un nen balla *Los pajaritos* enmig de tots.

Sara genera expectatives i aixeca la seva samarreta fins a dalt de tot en un obrir i tancar d'ulls.

Paula llepa l'orella d'un noi.

SARA

Paula, ¿veritat, acció o petó?

MARIA CAMINAL - FRAN MENCHÓN

PAULA

Veritat.

SARA

¿Oi que mulles per Axel?

PAULA

Axel és meu i qualsevol tia que se li
acosti, la mato.

Lucia perd la por del tot. Riu. Es relaxa. Per fi sembla una noia més de
el grup.

Paula i Sara l'observen i es miren de nou.

Paula afirma subtilment i Sara retorna el gest amb complicitat.

PAULA

Ronda de petons.

SARA

De puta mare. ¡Què guarra que ets,
Paula!

PAULA

Ronda de petons, eh. ¡No es pot dir
una altra cosa!

Els nens riuen, rialles beneïtes d'estúpida excitació.

PAULA

Jonathan, et toca.

Paula tria al més guapet.

PAULA

Has de fer-li un petó als llavis a la
Lucia.

El cor de la Lucia esclata. Per primera vegada se sent la protagonista.
Crits, xiulets i excitació a la sala. Però, per a la Lucia, tot resta en silenci
i només el bom-bom del seu cor es pot escoltar.

Lúcia

Jonathan s'acosta lentament als llavis de la Lucia.

PAULA

Quan esteu molt a prop, heu de tancar els ulls. ¡És una ordre!

Lucia tanca els ulls. Però el petó, no arriba mai.

Després d'una estona, Lucia obre els ulls i el panorama és desolador: Paula i Sara l'estan enregistrant amb els seus mòbils mentre somriuen com a dimonis.

PAULA

¡Directe al meu Instagram! ¿Saps la de gent que veurà aquest video? Seràs una estrella. ¿No et fa il·lusió? No hi ha moltes gordes famoses.

SARA

¿Creies que anaven a petonejar-te? ¿A tu?

Lucía se'n va corrent a la seva llitera.

SARA

¡Era una broma, tonta! No siguis nena. ¡Torna!

Lucía es fica sota el llit. Voldria ser invisible per a sempre. Sota el llençol plora enmig d'un atac d'ansietat. Agafa les seves pastilles de Trankimazin i se'n pren una.

Mira el pot una estona, després el llença al terra.

3. EXT. VESTIDORS / LLAC – DIA

Porta tancada: Vestidors.

Nens en banyador i nenes en biquini surten en estampida de la porta dels vestidors.

La càmera avança i sent en primera persona aquesta bogeria, aquestes ganes de jugar, de viure, de gaudir pròpia dels nens.

Com a cabres boges, amb flotadors, ulleres de bus, matalassos es dirigeixen al llac i es llancen des del tobogan. Per on passen, no hi torna a créixer l'herba.

Axel els vigila en banyador degudament escollit per fardar. Mostra els seus abdominals més treballats que els del Cristiano Ronaldo. L'ego de l'Axel supera el del portuguès.

Axel diu els seus noms mentre mira una llista, els controla, però en realitat sap que ell és el protagonista i l'objecte de totes les mirades.

AXEL

Riqui, Ian, Jéssica, Mariaa, Jonathan,
Hugo, Sara, Martín, Paula, Àlex, Jénifer, Kevin, Sheila, Lorena.

Aviat s'adona que no hi són tots.

Axel pregunta a un nen que es llança una i altra vegada a l'aigua com un boig.

AXEL

¿Has vist a la Lucia?

El nen no fa cas i segueix jugant.

Axel pregunta a la Paula, que es fa *selfies* en biquini.

AXEL

¿On és la Lucia?

PAULA

¿Qui és la Lucia?

I continua fen-se fotos. Axel es dirigeix al vestidor.

4. INT. VESTIDOR – DIA

Axel entra. Sembla que no hi ha ningú.

Però Axel, que és gos vell, mira per sota de les portes dels dos lavabos. En un d'ells, veu dues xanquetes.

Axel intenta obrir la porta. Però està tancada amb pestell.

AXEL

Sé que ets aquí.

Axel treu tota la seva empatia i poder de convicció.

AXEL

A mi tampoc em cauen gaire bé. Estan en l'edat «pavo» i es comporten com òvuls i espermatozous amb potes. Quan es posen en pla imbècil, fa ganes de matar-los.

No hi ha resposta.

AXEL

Tu mateixa. Puc ser com el llop del conte dels porquets: ¡bufaré i bufaré i la casa enderrocaré! Però preferixo que m'obris tu. Si em trenco el braç contra la porta me n'hauré d'anar i vindrà un altre monitor, que segur que és molt més torracollons.

El pestell cedeix. Axel somriu triomfador. La porta s'obre lentament.

A dins, Lucia està asseguda amb el cap cot i en banyador.

AXEL

Digues qui et toca els pebrots i li deixo clar qui mana aquí.

LUCIA

Passo d'ells. No és això.

Lucia aixeca el cap i el mira per primera vegada.

LUCÍA

No em vull banyar al llac.

AXEL

¿Per què?

LUCÍA

¿No em veus? No sóc maca. Estic grassa.

AXEL

Vine.

Axel desapareix. Però Lucia no es mou. L'Axel torna.

AXEL

Que vinguis.

Lucia surt del lavabo. Axel l'espera al fons davant d'un mirall. Lucia camina cap a l'Axel.

AXEL

¿Com que no ets maca?

El monitor li desfà la cua. Lucia reacciona i li agafa les mans per evitar-ho però en tocar les seves mans sent vergonya i les deixa anar.

Axel deixa anar el seu cabell i li fa un pentinat ràpid per a què es miri.

AXEL

Ho sabia. Ets preciosa. La més maca de totes. Per això es porten com imbècils. Et tenen enveja.

Lucia es mira a la fi al mirall.

5. INT. CUINA – DIA

Axel comença un discurs a l'estil «Nelson Mandela».

AXEL

Deia, Spiderman, que un gran poder comporta una gran responsabilitat. Créixer significa acceptar moltes coses, t'agradin o no. Aquí no veniu només a jugar, veniu a aprendre a ser adults. Cada dia cuinareu el vostre propi menjar. (Mostra una patata.)
¿Qui sap fer puré de patates?

Els nois aprenen a cuinar. Catastròfiques elaboracions es repeteixen una darrera l'altra.

Una noia bat amb una batedora i el puré li explota sobre la cara.

Riqui es menja tot el que cuina.

Ian prova el puré que ha cuinat i li entren arcades. Surt corrent disparat cap al lavabo.

Entre tota aquesta bogeria, Lucia es diverteix mentre llença mirades furtives a l'Axel.

Quan Axel la mira, Lucia baixa el cap avergonyida. Quan l'Axel se sap observat per Lucia, s'aixeca i es posa darrere d'ella.

Lucia està tastant el seu puré amb la cullera.

AXEL

Puc?

LUCIA

Vols morir?

Els dos riuen. Paula els observa gelosa.

Axel agafa la mateixa cullera de Lucia i tasta el puré.

AXEL

No m'he mort... de moment. Bé, potser a la nit. ¿Tens algun antídoto?

MARIA CAMINAL - FRAN MENCHÓN

LUCIA

Si no et trobes bé, crida'm i te'l dono.

Segueix el joc.

AXEL

La primera vegada mai surt bé del tot.
Però apuntes maneres. Després de tan-
tes colònies, mi em surt d'escàndol. Ja
t'ensenyaré alguns trucs.

Morta de ràbia, Paula es transforma en Hulk.

6. INT. MENJADOR – DIA

Axel mira a un costat i a l'altre. Tot d'una canta.

AXEL

M'agrada anar de colònies amb tots els
meus amics. Cantar cançons, fer gres-
ca i jugar tota la nit.

Per travelling lateral descobrim un a un a la resta de nois cantant la can-
çó. Cadascú amb el seu propi estil.

NOIS

El matí quan em llevo, abans d'anar
a esmorzar, em fan rentar la cara, les
mans i pentinar. També parar la taula,
els coberts i tovallons. A mi el que més
m'agrada és un plat de macarrons.

M'agrada anar de colònies amb tots els
meus amics. Cantar cançons, fer gres-
ca i jugar tota la nit.

L'última és la Lucia, que mira el menjar que té davant. Tot d'una, dei-
xa de cantar.

7. INT. MENJADOR – DIA

A la taula, puré de patates i cuixetes de pollastre.

Paula remou el seu menjar però no menja. Alguna cosa està tramant en el seu cap diabòlic. Paula mira a Lucia.

Paula li explica alguna cosa a l'oïda de Sara. Sara mira la Lucia i somriu. Com si es tractés del joc del telèfon, es van passant la informació.

Sara li explica al Riqui, que està assegut al seu costat. Riqui mira la Lucia i somriu.

Riqui li explica a l'oïda del seu company Ian, que també somriu i mira al seu amic de malifetes.

IAN

¿A cascoporro?

RIQUI

¿A cascoporro, germà!

Els dos borinots piquen de mans.

Ian mira Paula amb complicitat i aixeca el polze tancant el cercle viciós.

Paula agafa una cuixeta de pollastre del seu plat i ofereix amablement a Lucia.

PAULA

Lucia, ¿en vols un altre? Les primes no mengem carn. Vull estar molt maca per lligar-me a l'Axel.

Riqui agafa la seva cullera, l'omple de puré, la fa servir com a catapulta i dispara a la cara de Lucia.

RIQUI

Lebron James llença i... El puré impacta a la cara de Lucia.

RIQUI

¡Tres punts, collega!

Ian carrega la seva catapulta i també dispara contra Lucia.

IAN

¡Tres punts més!

De cop, una plantofada sacseja el cap de l'Ian.

AXEL

¡Amb el menjar no s'hi juga! Prou de fer el pallús o et tornes cap a casa!

Axel mira a la Lucia i s'allunya. Lucia mira enamorada al seu heroi.

8. EXT. REFUGI – DIA

Una cua de nens llarga com la cua de l'atur. Cada nen porta el seu plat a la mà i espera nerviós el seu torn. Axel seu a la fi de la cua en una cadira de plàstic, el seu tron.

Un a un, cada nen es planta davant de l'Axel i mostra el seu plat.

Axel l'agafa, el revisa a consciència per dalt, per baix i passa el dit per veure si té greix. Després dicta sentència com el Cèsar amb el gladiador caigut. Plat net: prova superada, plat brut: ¡renta'l altra vegada, porc!

Axel repassa el plat d'un dels nens. Es diria que tarda a contestar per a generar suspens.

AXEL

Net.

Un altre plat.

AXEL

Brut. Torna a netejar-lo.

Arriba el plat del Riqui. Axel mira el plat, després mira al Riqui.

AXEL

¿Tu què creus?

La mirada de l'Axel es desvia, mira a la Lucia amb complicitat i li fa l'ullet.

Lúcia

RIQUI

¿Net?

AXEL

¿Estàs de conya, oi? ¡Neteja'l de nou,
no siguis verro!

Ian presenta el seu plat. Axel l'examina.

AXEL

¿Saps la llei del moc?

IAN

(Perplex.) No.

AXEL

Un és un marrà i l'altre és un porc.

Els nois es parteixen de riure a costa del Riqui i de l'Ian.

AXEL

Corre amb el teu soci. Us passareu les
colònies rentant plats!

Toca el plat de la Lucia. Axel revisa el seu plat i es posa dempeus.

AXEL

¿La veieu? (Ensenya el plat.) Doncs
preneu nota de la Lucia. És la més en-
dreçada de totes.

Lucia orgullosa, mira a la Paula. Paula ha tornat a convertir-se en Hulk,
mira la Lucia i passa el dit pel coll amenaçant-la.

Tot seguit, es marxa de morros. Sara, en canvi, es queda parada.

Paula torna, agafa a la Sara del braç i se l'emporta. Lucia se sent com si
hagués guanyat una medalla olímpica.

9. INT. DORMITORI NOIES – NIT

Nit tancada. Les bèsties descansen.

Lucia obre els ulls. S'aixeca decidida. Se sent com mai. Una Indiana Jones a punt de començar la major de les seves aventures.

Lucia camina amb cura perquè ningú desperti.

S'acosta a la llitera de Paula, que està d'esquena. Si Paula desperta, tot el seu pla se'n va a la porra. Així que ha d'anar alerta i controlar els nervis.

Lucia revisa entre les coses de Paula i troba el que necessita: pintallavis, rimmel, llapis d'ulls.

Just en aquest moment, Paula es gira. De l'ensurt, a Lucia li cau el pintallavis de les mans.

El pintallavis cau a càmera lenta i quan està a punt de tocar terra, una mà, la de Lucia, el subjecta.

Lucia, ajupida, es queda cara amb cara amb la Paula. Si obre els ulls, caput!

Lucia mira fixament la Paula. El moment s'allarga. Conté la respiració. Fins i tot adormida, Paula sembla una bruixa.

En la seva incòmoda posició, Lucia es fixa en el vestit negre que portava la Paula el dia que li van gastar la broma del petó i pensa en una dolça venjança. El vestit sobresurt sota una muntanya de roba.

Lucia allarga la mà per agafar el vestit. Però amb cada estirada, el castell de roba sembla disposat a caure.

Lucia té dos fronts: que la Paula no desperti i que el vestit per fi cedeixi sense que es produeixi una allau.

Amb l'última estirada, el vestit a la fi cedeix, però la muntanya de roba trontolla i està a punt de caure.

En l'últim sospir, Lucia es llença a sobre per evitar la catàstrofe.

Després de molt suor, Lucia aconsegueix el seu objectiu i surt d'allà acomiadant-se de la Paula amb una *peineta*.

Lúcia

10. INT. VESTUARI – NIT

Davant del mateix mirall que l'Axel li va fer veure com ho era, de maca, Lucia es pinta els ulls amb cura. Porta el vestit de la Paula. A Lucia li queda molt més estret, però es sent preciosa i, alhora, victoriosa. La venjança és un plat que se serveix fred.

De sobte, un soroll, algú s'acosta.

Lucia s'amaga en un dels dos banys i espia pel tall de la porta: És la Sara, que s'ha aixecat a pixar.

Si la Sara tria el seu wc i la veu amb el vestit de la Paula i les pintures... està morta.

Sara, mig adormida, dubte entre els dos wc. Finalment entra en el de Lucia.

Però, la Lucía no hi és a dins!

Sara es baixa els pantalons i se seu a la tassa.

La càmera baixa i descobreix que a terra, al costat del peu de la Sara, està el pintallavis de la Paula.

Abans que Sara miri a terra i vegi el pintallavis, el braç de la Lucia entra, l'agafa i desapareix.

La càmera segueix el braç fins a l'altra lavabo. Allà Lucia respira tranquil·la.

Tot d'una, sons de pets i de diarrea. Lucia es tapa el nas.

11. INT. DORMITORI AXEL – NIT

Toc - toc.

Una porta s'obre i apareix la Lucia, captivadora i pentinada com li va dir l'Axel.

A l'altra banda, l'Axel, que la mira de dalt a baix i es fixa detingudament en el seus cabells i somriu.

MARIA CAMINAL - FRAN MENCHÓN

LUCIA

Havia de comprovar que encara eres viu.

Axel s'aparta. Lucia passa. La porta es tanca.

Lucia es seu directament al llit. Axel flipa. Es sap guanyador, accepta el joc i es seu al costat d'ella al llit.

AXEL

(Acarona el seu cabell.) Ets una noia tan sensible i especial... Ja ho vaig veure el primer dia.

Axel segueix donant corda.

AXEL

Vull que deixis de costat per sempre a l'altra Lucia i et deixis emportar per les emocions. Només es viu una vegada, ¿oi? Doncs visquem el moment. Jo estic cansat de fer...

Lucia el talla.

LUCIA

¿Veritat, acció o petó?

Axel es queda sense paraules: al sac i ben lligat!

AXEL

Veritat.

LUCIA

¿Veritat que jo t'agrado una mica?

AXEL

És clar que m'agrades. M'agrades molt, Lucia.

LUCIA

Et toca. Pregunta'm.

Lúcia

AXEL

¿Veritat, acció o petó?

LUCIA

Petó.

Axel s'acosta a la Lucia lentament. Li fa un petó de manera delicada. Lucia se sent al paradís. El petó és llarg, càlid i sensual. Quan acaba, Lucia és la noia més feliç de món.

LUCIA

Aquest era l'antídot. Ara segur que no et mors. ¿Saps? Mai ningú m'havia donat un pe...

No li dona temps a més. Acaba l'opereta, sorgeix l'animal. Axel es desboca perquè sap que la té en el pot. L'escena romàntica es torça cap al porno ràpidament.

Les mans de l'Axel es fiquen hàbilment en el seu vestit envaint les cames mentre es menja la boca de la Lucia amb fúria amb un altre petó.

La sensació d'incomoditat de la Lucia va en augment, ja no porta les regnes i s'atabala.

LUCIA

Axel, poc a poc.

Axel no fa cas. Lucia insisteix encara amb complicitat.

LUCIA

Espera. Més lent. Parla'm. Jo... així no.

AXEL

Després parlem. Necessito més antídot. No volies això? Doncs gaudeix-ne. Em poses a mil, Lucia. Tranquil·la. Ets amb mi. Sóc jo. Sóc l'Axel. ¿Saps com t'envejaran les altres noies?

LUCIA

Para. De debò. Anem molt de pressa.

MARIA CAMINAL - FRAN MENCHÓN

Només petons. ¡Si us plau, Axel!

Axel no para. Lucia l'aparta.

Axel respira fort, intentant que torni el seu doctor Jekyll. Finalment ho aconsegueix.

AXEL

Perdona, Lucia. (Somriu.) Em poses tant que se me'n va la pinça amb tu.

LUCIA

És la primera vegada i em fa cosa. Vull que sigui especial. Tu també m'agrades molt. Podem parlar una estona si vols.

AXEL

No, Lucia. He de matinar. Anirem a poc a poc si vols, és clar que sí. Tu i jo som únics. M'agrades molt, de veritat.

Lucia somriu, s'aixeca per anar-se'n, però abans s'atreveix i li dóna un altre petó als llavis.

LUCIA

Ets genial, Axel.

12. EXT. LLAC / REFUGI – DIA

Un crit desperta el campament.

PAULA (OFF)

¡Aaaaaaaahhhhhhhhh!

13. INT. HABITACIÓ NOIES – DIA

Paula està més verda que mai i plora desconsolada. Inhala sense parar el seu Ventolín.

Lúcia

PAULA

¡Qui ha sigut! ¡Qui ha sigut!

Aixeca el seu preciós vestit negre. Està mullat, ple de fang i tot estripat.

Sara mig adormida s'aixeca per fer-li costat.

PAULA

¿No hauràs estat tu?

SARA

El dubte ofèn, chocho. Que jo t'estimo. Abans em follo a un calb.

PAULA

Sou totes unes... ¡MALFOLLADES!

Paula inhala un altre cop el Ventolín i se'n va. Sara, preocupada, la segueix.

SARA

Chocho, t'ho juro que jo no...

Lucia sembla dormir plàcidament, però es dibuixa lentament un somriure culpable.

14. EXT. REFUGI – DIA

A la cua per mostrar el seu plat, Lucia se sent exultant. Una altra Lucia. Porta els cabells com li va dir l'Axel, ja sense por. Es veu maca i es vesteix amb més cura.

Assegut al seu tron està l'Axel, el seu noi. Lucia el mira. El cor li batega d'orgull. Si les altres sabessin que ella, Fiona, la morsa, la noia grassa té al sac i ben lligat al noi maco de les colònies, algunes esclatarien de ràbia.

Axel sembla concentrat en el seu treball.

AXEL

Net.

Arriba el torn de Lucia. Per fi es tornaran a mirar. Però l'Axel no aixeca el cap. Lucia s'estranya i es queda parada.

AXEL

Plat.

Atordida, com una més, Lucia li dona el plat.

Axel examina el plat de la Lucia detingudament. Llavors, per fi la mira. Lucia torna a somriure.

AXEL

(Fred. Distant.) Està brut. Torna a rentar-lo.

Xiuxiuejos a la cua. La noia mimada de l'Axel ha perdut el seu privilegi. Paula mira a la Sara i les dues fan un gest amb el colze ple de venjança i rancúnia: fot-te!

Lucia esborra el seu somriure acabada d'estrenar i agafa el plat. No entén què passa. El plat brilla com sempre, més fins i tot.

Riqui i l'Ian renten els seus plats al gibrell.

RIQUI

¿Qui et creies que eres? Fiona, sempre serà la grossa de Shrek.

Lucia renta el seu plat amb totes les seves forces mentre plora.

RIQUI

¡Torna al teu pantà!

En un moviment ràpid, Riqui li fica el cap al gibrell.

IAN

Com que mai et vols banyar et feia falta, Fiona!

Mullada i despenjada, Lucia es planta davant de l'Axel. La resta de nois esperen a un costat. Tots la miren.

Lúcia

Lucia li dona el plat a l'Axel.

Axel l'examina de nou i dicta sentència.

AXEL

Brut.

Axel es recrea. La mira desafiant.

AXEL

¿Saps per què no saps rentar el plat?

Perquè ets una porqueta.

Tocada i enfonsada. Lucia perd de vista la realitat i com en un calidoscopi, s'imagina a tots rient d'ella mentre canten la cançó «m'agrada anar de colònies amb tots els meus amics...». Alguns inflen les galtes ofensivament, altres li diuen grossa, greixosa, mantegues, bacona...

15. INT. VESTIDORS – DIA

Lucia està asseguda al vestidor amb la roba de sempre i la cua al cap.

La resta de nens passen davant d'ella en banyador plens d'energia, jugant, rient, amb flotadors i matalassos a les mans per banyar-se en el llac. Els nois segueixen la seva vida com si res hagués passat. La càmera s'apropa lentament a la Lucia fins arribar al seu rostre.

16. INT. CUINA – DIA

Lucia pica patates en un bol amb un aixafapatates per a fer puré. Moviments simples, robòtics i muts es repeteixen una i altra vegada.

Amb les patates triturades, Lucia s'atura i, en un moviment ràpid, buida els dos pots de Trankimazin al bol.

Després, continua triturant.

17. INT. MENJADOR – DIA

Riqui passa pel costat de la Lucia, fa el so d'un porc davant d'ella i continua el seu camí fins a seure a la taula.

Axel menja puré assegut a la taula. La càmera es mou lateralment passant un per un per tots els nens asseguts a taula i recollint les seves rialles, bretolades i cridòria mentre mengen.

La càmera s'atura a Lucia, l'última de la fila. Lucia roman quieta, no menja.

El xivarri es va apagant lentament fins quedar-se tot en silenci.

La càmera torna a fer el mateix camí de tornada: tots els nens estan adormits. L'últim de la fila és l'Axel, que també dorm.

18. EXT. LLAC – DIA

Lucia mira fixament cap endavant contemplant la immensitat. Està asseguda a terra en banyador amb el cap recolzat als genolls.

Lucia s'aixeca i camina cap al llac. Sembla que a la fi es donarà un bany.

A mesura que s'endinsa a l'aigua, cossos de nens suren al seu voltant.

La càmera s'atura per contemplar en pla general la bellesa del llac. Lucia neda, busseja, riu i es diverteix.

